

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg respekterer fuldt ud hr. Bent Bøgsteds tro, men hvis det nu viser sig, at den tro ikke holder stik, hvis det nu viser sig, at der ikke bliver de her mærkbare forbedringer af det fysiske og psykiske arbejdsmiljø og folk ikke bliver mindre nedslidte, ville det da være meget rart at vide, om det får betydning for hr. Bent Bøgsteds indstilling til, om man skal tvinge folk til at blive længere på arbejdsmarkedet. Det synes jeg da er et spørgsmål, man forholdsvis enkelt kan svare på.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Lad mig sige det på den måde, at hvis man skulle bygge lovgivningen på den sådan nagende mistro til de enkelte ting, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr giver udtryk for – hvis og hvis og hvis – jamen så kunne man ikke lave lovgivning; så kunne man jo lige så godt lade være. For man kan altså aldrig tage højde for hvis og hvis og hvis hele vejen igennem. Så ville det danske folkestyre kollapse, hvis det var det, der var tilfældet. Derfor laver vi selvfølgelig lovgivning og tror på, at den lovgivning, vi laver, har sin virkning.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg synes ikke, det var et pænt spørgsmål, hr. Jørgen Arbo-Bæhr stillede, for Dansk Folkeparti har jo én gang erkendt, at det løfte, de gav om, at de ville forhindre nedsættelse af efterlønsalderen, er brudt. Så nu synes jeg, vi skal gå over til at tale om forebyggelsesfonden.

Det, jeg synes kunne være interessant, er at få Dansk Folkepartis vision om, hvordan vi kan forhindre den fremtidige stress på grund af de centralt fastsatte mål, de centralt fastsatte læreplaner, de centralt fastsatte hvad som helst mellem himmel og jord, altså at man her fra Folketinget kan bestemme, hvad der skal ske i den enkelte børnehave, hvad der skal ske på det enkelte socialkontor, hvad der skal ske over hele Danmark.

Kl. 10.55

For det, vi jo hører fra de offentligt ansatte, er, at den centralisme, der er kommet ind med krav om hvad som helst mellem himmel og jord, giver en enorm ekstra stresspåvirkning. Vil hr. Bent Bøgsted være med til at prøve at kigge på alle de centralt fastsatte krav for at forhindre, at folk bliver slidt ned på grund af stress?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, jeg kan da godt høre, at fru Anne Bastrup har en anden tro på forebyggelsesfonden end de partier, der står bag den, har. Og det er da logisk, det er da derfor, fru Anne Bastrup ikke er med i aftalen, det giver sig selv.

Jeg kan også sådan fornemme på det sagte, at det, fru Anne Bastrup allerhelst vil, er, at der kommer et diktat fra Folketinget. Efter fru Anne Bastrups mening er det sådan og sådan, det skal være ude på de forskellige institutioner, ude på arbejdsmarkedet. Men man kan altså nu engang ikke få noget til at virke, hvis man ikke får parterne til at arbejde sammen om det, det kan ikke hjælpe, at indsatsen er ensidig. Alle skal arbejde sammen om det; det gælder arbejdsgivere, det gælder fagforeninger, det gælder lønmodtagere, det gælder Folketinget. Alle skal arbejde sammen om en fælles indsats for at få nedslidningen formindsket. Det er det, forebyggelsesfonden går ud på, og det er det, vi tror vil have sin virkning.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Grunden til, at SF ikke er med i velfærdsforhandlingerne og velfærdsforliget, er, at vi ikke ville være med til at se frem til en folkepensionsalder på 75 år, og det ved hr. Bent Bøgsted også godt.

Den ene del af Dansk Folkeparti ønsker centralt fastsatte krav vedrørende alt mellem himmel og jord, når det drejer sig om offentligt ansatte. Derfor er det, der bare er min bekymring, om Dansk Folkeparti så alligevel vil være med til at åbne for, at forebyggelsesfondens midler kan bruges til udvikling af andre metoder at arbejde efter, hvor det drejer sig om mål- og rammestyring, hvor man kan lave selvstyrende grupper, og hvor man ikke hele tiden skal have en pisk over nakken: Husk at skrive det der ske-ma! Husk at føre det og det frem! Husk at bruge fem kvarter på en samtale på et kvarter med en borger!

Det er jo de tal, vi er oppe imod. Det er det, der presser folk i arbejdsformidlingen, det er det, der presser folk i socialforvaltningen, og det er det, der også begynder at presse daginstitutionspersonalet og folkeskolelærerne. Vil hr. Bent Bøgsted være med til, at man kan lave nogle forsøg på de her områder via forebyggelsesfonden?